

GGF www.ggf.be middenveld polis & Hanzestad...

In de ban van het BPA - babbel met Bruggeling binnen Brugge Luc Vanneste, secretaris GGF, juni 2011

1. U hebt als secretaris van het GGF een politieke functie in het midden. In deze functie zien we twee grote lijnen.

a) Impact van het middenveld op het beleid (beleidsvorming en- evaluatie)

b) Impact op burgers om hun verantwoordelijkheid voor de publieke zaak op te nemen

Herkent u die twee lijnen in de eigen organisatie? Kan u daar concrete voorbeelden van geven?

Als secretaris GGF – sinds begin in mei 2002 – is dit natuurlijk geen partijpolitieke functie. Wel gaan we als strategie midden het veld met conflicten gaan staan en proberen daarin oplossingen aan te reiken in de vorm van duurzame & dierbare alternatieven. Er is al veel geschreven over ons en het lijkt ons nuttig hier te verwijzen naar [Press Releases Januari 2006 - "Lappersfort-paper van The London School of Economics & Political Science"](#) [Press Releases April 2006 - "GGF als belangengroep"](#) [Press Releases April 2006 - "Bibliografie paper belangengroepen"](#) [Press Releases April 2006 - "Bosbezettingen in België \(als je door het bos de bomen niet meer ziet\)"](#) <http://www.regiobrugge.be/groenegordelfront.php#pdf> met nog meer op www.ggf.be en www.regiobrugge.be

Op punt a) We hebben negen jaar lang alle mogelijke verkiezingen aangegrepen om onze thema's aan te kaarten bij de diverse overheden die beleid voeren. We hebben de partij-politieke antwoorden die we kregen steeds ook on line gezet en aan onze achterban bezorgd zodat die dit konden inpassen in hun evaluatie van het beleid. We hebben nooit opgeroepen om niet te stemmen voor die of die maar hebben wel altijd politiek & politici van goede wil aanbevolen. Ook tussen de verkiezingen door hebben we niet stil gezeten. Onze werking was transversaal, dwars door alles heen. Wat je van de politici niet altijd kunt zeggen. Vaak zie je ze enkel als ze je stem nodig hebben...

We kunnen 10-tallen voorbeelden geven uit die 9 lange jaren; maar de minnelijke bosschikking (nadat, eind 2008, de Vlaamse regering en de stad Brugge samen een goede 13 ha Lappersfortbos kochten werd na jarenlang actie voeren, in augustus 2009, een slot-akkoord bereikt over het mogelijke behoud van het laatste stuk bedreigde bos met de eigenaar GDF SUEZ Fabricom) is een mooi voorbeeld van impact. Het onderhandelen tussen boscijneraar, bosbezitters & GGF rond die minnelijke bosschikking had ook invloed op het Vlaamse regeerakkoord waarin een Vlaams plan rond de zonevreemde bossen werd ingeschreven. Het contract van minnelijke schikking leverde ons een visite bij de ministers Muyters & Schauvliege op. Dat de Vlaamse regering ons uiteindelijk in de steek liet in het laatste deel bezette bos wordt goed gemaakt door het feit dat het Vlaamse zonevreemde bossen plan nu ter discussie ligt & dat geen enkele generatie bosbezitters nog schadeclaims heeft. De bosbeweging www.vbv.be/netwerk heeft impact. Dat zie je aan het feit dat bosminister Schauvliege [Minister Schauvliege heeft plan klaar voor aanpak zonevreemde bossen, lees hier het persbericht](#) woord houdt en een plan opmaakt voor alle Vlaamse bedreigde zonevreemde bossen. [GGF hoopvol over Vlaams plan zonevreemde bossen](#) Maar ook dat een RUP-procedure voor het laatste stukje (reeds aangekochte) zonevreemde Lappersfortbos (op papier nu nog KMO-zone) opgestart is. De schepenen Van Volcem & Demon scherpen de Brugse groene potloden www.groenepotloden.be . Wij hebben de voorbije 9 jaar als GGF samen

met de bosbezitters dus zeker ons impact gehad op het beleid. Dat mogen de mensen niet vergeten : het Lappersfortbos was eens samenspel van actie en diplomatie. Van bosbezitters en GGF-bosdiplomaten. En we hebben toch iets bereikt : 13 ha aangekocht stadsbos die de naam van de Lappersforters draagt, naar een Lappersfortstraat in de buurt en een Hugo Clauspoëziewandelpad met de stem van brood & bossen van de bosdichters Lappersfort Poets Society.

Tot slot kan je zeggen dat we als GGF het dossier Lappersfortbos op de tafels waar het lag van begin tot einde hebben opgevolgd : soms met veel tam-tam maar vaak ook met stille diplomatie. In het begin hebben we het Chartreuse-dossier (head-quarterszone) ook goed opgevolgd, samen met <http://users.pandora.be/a150254> vzw Groen. Er is ook een Chartreusefront, bezittersgroep geweest met de bezette Magdalena-hoeve in de zomer van 2002 (daar werd het GGF aan de pers voorgesteld). We hebben ook samen met minister Van Grembergen de archeologische Chartreuse-ondergrond deels kunnen beschermen. We hebben in een volgende fase www.wittepion.be geboren zien worden en hebben hen ook concreet veel geholpen. Nu strijden zij dapper verder in de eindfase. Ons laatste Chartreuse-standpunt was er één van diplomatieke aard en van hopen dat de groene gordel zo ongeschonden mogelijk blijft.

Ons motto is vooral geloven in de kracht van kleine zaadjes planten. Ook bij de verzoekschriften (2 rond bos & 3 rond participatie). En hopen. En ons verhaal vertellen...

[Verzoekschrift burgergroepen niet aanvaard, met dank aan het Laatste Nieuws Burgeractiegroepen & gemeenteraad Brugge zetten verkiezingscampagne in om participatiewijzer te worden in 2013 Geef ons de ruimte : boompje van de participatie bij Dirk De Fauw Rond de tafel : overheden & burgers ! Lees hier de verdedigingsteksten bij vijfde verzoekschrift participatie](#)

Wat punt b) betreft zou ik willen verwijzen naar het lopende project voor de toekomst van Brugge [Onderschrijf mee de Participatiewijzer Brugge 2013? Lees & reageer als burgergroep/vereniging !](#) Natuurlijk is het zo dat we doorheen negen jaar actie honderden flyer-acties hebben gedaan en ook onze boodschappen verspreid via diverse media. Zo hebben we toch een zeer groot deel van de Bruggelingen kunnen bereiken, en niet alleen de wakkere burgers. Om zo kleine zaadjes van hoop & liefdevol verzet in hun harten te planten. We geloven echt dat het op de lange termijn iets uitmaakt en van Brugge een andere stad zal maken. Actie voeren als zorg voor een dierbare en duurzame stad is altijd winnen en verliezen in zelfde verhaal. Je moet als actiegroep leren geloven in stap per stap langzaam op je doel afgaan en geloven in de kunst van het wachten. En naast één groot doel koesteren ook blij leren zijn met de vele kleine doelen die af en toe toch gehaald worden. Dat gaat van een goed gesprek tot een glimlach. Dat is het begin. Geloven in begin-punten dus.

We hebben tevens ook veel publieke momenten (zie sites & pers) gehad waarop de burger kon participeren : wandelingen, petitie on en off line, betogingen, fakkeltochten, mail-acties, eten en dekens brengen naar de bosbezitters,... Wij zijn begonnen in 2002 op het moment dat indymedia & de andersglobalisten een gespreksthema waren en de e-mail en de sites doorbraken in de actienetwerken. Het instrument van de nieuwe en globale sociale netwerksites als twitter & facebook hebben we niet actief beleefd. Wel zijn we tot op vandaag onze boodschap blijven plaatsen op de overgebleven indymedia's Antwerpen en OVL. De strijd voor het Lappersfortbos was vooral een live-gebeuren : **action speaks louder than words**. Een bos bezetten of illegaal wandelen in een bezet bos. De relevantie van iets doen ligt dicht bij elkaar. En ook de kleine stappen werden gewaardeerd. Iedereen kon zijn

of haar ding doen voor het algemeen belang. Het feit van de tienduizenden wandelaars en bezoekers die we hebben rondgeleid (met of zonder bosbezetting) is natuurlijk ook een deel van de kracht van het bosverhaal. Zo sijpelde het bos het publiek langzaam binnen en de muzes deden hun werk. Ons wakker doen liggen van de teloorgang van het landschap dat onze jeugd omgeeft.

Op een dag doken ze op en zwermden uit. We gaven ze te eten van onszelf. Op een dag waren ze verdwenen. Maar ze bleven. 's Nachts worden we bezocht in onze eigen, vreemdkleurige dromen.

Dit gedicht van Peter Verhelst siert de stoelen van het Brugse concertgebouw. Het verwoordt ook wat het Groene Gordel Front overkwam. Op een dag – nog voor elf september 2001 – doken bezetters op in het bedreigde Lappersfortbos. Ze maakten ons duidelijk dat je altijd iets kunt doen. In een boom of in je pen klimmen. Een pamflet schrijven en een alternatief dromen. Een verzoekschrift aan de gemeenteraad indienen... We hebben samen met de bosbezetters als ze er waren en zonder hen als ze weg waren actie & diplomatie gevoerd. Het feit dat we samenkwamen op de plek die bedreigd was en nu ondertussen grotendeels gered is, was een deel van het succes. Er gaat daar een sterke kracht en appel van uit, zoals Mozes en de brandende braamstruik. Kom samen rond plekken die bedreigd zijn. Bezet ze met verhalen, poëzie & NME, natuur & milieu educatie. Het waren de bosbezetters – als een soort nieuwe Jeanne d' Arc – die iets losmaakten in een aantal burgers van Brugge & Ommeland. Doe iets, klim in een boom, kampeer in een bos. En het werd een ganse bosbeweging : the fellowship of the Lappersfort. En we hebben ook veel politie gezien. En wat het GGF betreft meestal in een constructieve relatie. [Press Releases September 2006 - "Boommelding aan Brugges bekendste bos"](#)

2. Politieke appreciatie van het middenveld

Denkt u dat uw organisatie door de overheid positief, neutraal of negatief ingeschat wordt?

a) Welke motieven heeft de overheid volgens u voor die appreciatie? Is die appreciatie gewijzigd in de voorbije jaren? Hoe zou dat komen?

b) Is er een verschil in appreciatie door politici en door ambtenaren binnen de overheid? Verklaar?

U zou dat eigenlijk aan hen zelf moeten vragen. Maar de overheden hebben vaak verschillend gereageerd. Vaak neutraal. Maar ook vaak vijandig. En soms ook wel positief, zoals het bezoek van groenle bosminister Dua. Naarmate ze ons beter via mail en live echt leerden kennen veranderde hun houding vaak van negatief in neutraal tot positief. Natuurlijk keek men verschillend naar ons GGF als bosdiplomaten dan naar de bosbezetters. In het begin waren we allemaal lappersforter en was er geen onderscheid. Vlug werd ook duidelijk dat je hoe dan ook voor hetzelfde kunt strijden vanuit verschillende houdingen en manieren van zijn. Naast de actie vleugel ontstond al vlug de diplomatieke vleugel van de bosbeweging. En beide hebben elkaar nodig. En natuurlijk werden we ook nog ondersteund door de studievleugel van jonge stadsplanners en architecten die ons zeiden : we leren duurzaam plannen maar mogen het niet van de overheden. Het Lappersfort had zo minstens drie gezichten : de bosbezetting, de diplomatie en de duurzame alternatieven. En natuurlijk was de gewaardeerde steun van onze grote broers BBL, VBV en WMF www.bblv.be www.vbv.be www.wmfkoepel.be belangrijk.

Met vele politici (met dank aan de Lappersfortpolitici die wel kleur bekenden) van Brugge is het water vaak te diep gebleven. Al blijven we werken en dromen van een participatiewijzer Brugge 2013. Toch zijn er nu al prille positieve banden gesmeed met de schepenen Demon & Van Volcem. We hopen ooit weer eens een bosminister te mogen rondleiden in het Poëziebos. Met een delegatie van de tweede bos-bezittersgroep bezocht GGF gouverneur Breyne & deed boek Pluk van de Petteflet cadeau. Politiek is zorgen – met verbeelding – voor de polis. De zaadjes zijn geplant.

Op punt a) zou je kunnen zeggen dat naarmate we als GGF minder bedreigend waren ze ons beter konden appreciëren. Het was niet meer alles of niets. Ook kleine stappen werden gewaardeerd al bleef het einddoel heel lang ook overeind. Het is natuurlijk ook zo dat wanneer je elkaar rond de tafel leert kennen je hoe dan ook niet anders kan dan elkaar minstens als gewaardeerde tegenstanders te behandelen. Liefdevolle conflicten dus. Al zou er vaak minder conflict en meer liefde zijn als de overheid wegen zou vinden om bevolking en burgergroepen van bij het prille begin bij hun projecten te betrekken en niet alleen bij verkiezingen. Zo kunnen de dovemansoren veel meer geopend worden !! Zie ook Arabisch ontwakken en pleinen Spanje.

Op punt b) zou je kunnen zeggen dat politici vaak meer praatjes maken en ambtenaren het dossier beter kennen, alsook de speelruimte. Maar hun geheime kamers hebben we niet vaak betreden, al hadden we wel informanten. Na negen jaar blijft de vraag open wie de politici en de ambtenaren werkelijk zijn. Er blijft mysterie en weinig transparantie rond hen hangen. Het blijft een aandachtspunt voor de overheid om zoveel mogelijk kanalen van feedback te hebben alvorens dossiers vastgebetonneerd zitten in hoofden burgemeesters of bij de raad van state. De gekende adviesraden zijn stille instrumenten voor de subsidies. Ze communiceren vaak niet en zijn een zeer selectief netwerk. Opengooien die geslotenheid ? Of nadenken over een communicatieraad alias rondetafelraad zoals in Turnhout ?
<http://www.ggf.be/partici/partstart.htm>

In het concrete geval van het Lappersfortbos heeft het GGF sinds de lente 2006 een gewaardeerde relatie met de ambtenaren & boswachters ANB www.natuurenbos.be en af en toe kunnen we ook eens bellen naar het kabinet van de bosminister...

3. Burgerparticipatie "van onderuit" en/of "van bovenaf"

Is de organisatie op initiatief van de overheid (van bovenaf) en/of initiatief van burgers zelf (van onderuit) bij het beleid betrokken? Kunt u dat verduidelijken met een voorbeeld?

Beide zouden moeten samen gaan. Onze ervaring is echter dat de overheid vaak geïnteresseerd is in individuele burgers (hoogstens pers straat) maar niet echt in burgeractiegroepen. Als we – met mondjesmaat – bij het beleid betrokken werden dan was het vaak omdat we bleven zagen en klagen. De overheid doet alles wat wettelijk moet. Al het overige nodige gebeurt vaak niet. De landelijke milieu- en natuurbewegingen zijn sterk in Brussel maar niet in lokale politiek. Daar hebben ze vaak geen stem. Als GGF hadden wij een stem in het stadhuis van Brugge en in de kabinetten van Brussel. Als klein duimpje dan natuurlijk. En vaak ook het goede benadrukkend.

Echte burgerparticipatie is wellicht nog maar begonnen en het vraagt van zowel burgergroepen als overheden veel inspanningen. Met het nieuwe initiatief van verzoekschriften is er een lichtpuntje hoop aan de einder. [Vlaamse wetgeving verzoekschriften in Brugge](#) (we communiceren er binnenkort over in een

evaluatiemoment bij de Brugse ombudsman). De lokroep van 'thuis in de stad' verhindert niet dat burgers en burgeressen vaak afgescheept worden door overheden die in allerlei wettelijke processen de gezamenlijke leefomgeving vormgeven (wat vaak samenvalt met vernielen en hun wil doorduwen). De wakkere burgers & burgeressen actief in bewoners- en actiegroepen voeren vaak een éénzame strijd. Er dienen betere processen van inspraak en participatie uitgedacht te worden. Daarom zou het goed zijn dat toekomstige ruimtelijke planners actiever en creatiever op zoek gaan naar de mensen en actiegroepen die wonen en leven in het plangebied. De mensen die de ruimtelijke planning doen, beschouwen we graag als civil servants werkzaam voor overheid én burgers. Nu wordt vaak de indruk gewekt dat ze vooral werken voor de overheid-broodheer & hun politieke lobbygroepen.

Ook in het vlaamse (p. 255) jaarverslag 2009 www.vlaamseombudsdienst.be verwijst men naar de nederlandse participatiewijzer www.nationaleombudsman.nl en adviseert men de overheid om te zorgen voor een meer participatieve besluitvorming. " Inspraak moet positief bekeken worden, omdat het succesvol beleid en maatschappelijk draagvlak bevordert." Dit is ook de kern van ons laatste verzoekschrift en ons verkiezingsproject

Het is geen goede zaak dat meer en meer mensen zich niet meer terugvinden in de plaats die politieke partijen hen bieden. Schepenen en raadsleden bekleden een belangrijke plaats in het hart van de stad. Ze moeten die vertegenwoordiging goed gebruiken ! Het is erg belangrijk om na te denken over hoe je éénmalige contacten omsmeedt tot blijvende banden. Loyauteit tegenover de burgers betekent hen ernstiger nemen. Verfijning dus van (B)ruggespraak ? Klankbordgroepen ? [Press Releases Oktober 2006 - "Speelt nieuwe brede coalitie straks theater?"](#)

Zou het ook geen goed idee zijn als elke schepen van onze stad het peter- of meterschap rond een burgeractie- of bewonersgroep opnam als doe-opdracht. Zodat conflicten rond de tafel worden uitgepraat ? Je moet burgers niet informeren op het moment dat ze beginnen te klagen. Je moet ze op tijd en van in het begin betrekken en wij zullen dan ook begrip opbrengen voor de moeilijkheden & traagheid in de complexe wereld waar we samen thuis in de stad zijn. Rond de tafel overheid & burgers! Stad ben je samen : bewoners & bestuurders & bezoekers van je stad.

4. Participatieladder

Hoe erg is de burger betrokken bij de organisatie? Wilt u dat graag nog verhogen? Hoe zou u dat dan aanpakken? Biedt de overheid hier ruimte voor?

Het spreekt natuurlijk voor zich dat de inwoners van een stad leven & werken en ondertussen proberen te genieten. De stad of de actiegroep besturen is dus zeker niet de eerste zorg.

De betrokkenheid bij het bestuur van een stad of van een burgeractiegroep kan zeker nog groeien. De overheid heeft daartoe belastingen als instrument en dus inkomsten. Als burgergroepen hebben wij vaak geen middelen en geen personeel. Dus gebeurt het meeste als bescheiden vrijwilligerswerk.

Het concept van "de advocaat planner voor de wakkere burgers & burgeressen" is een idee dat misschien verder gestalte kan krijgen ? Advocacy planning is een vorm van planning waarbij de planner handelt in het belang van een gemeenschap, kritisch ten aanzien van overheidsplannen. Het is een hulpmiddel om groepen te helpen wiens belangen geschaad kunnen worden of niet vertegenwoordigd zijn door de overheids-planning. De planner legt verantwoording af ten aanzien van de groep/gemeenschap en niet ten aanzien van de overheid. Een deel van het belastingsgeld dus besteden aan instrumenten voor geslaagde burgerparticipatie.

<http://encyclopedia.jrank.org/Cambridge/entries/040/advocacy-planning.html>
<http://jpe.sagepub.com/cgi/content/abstract/23/1/24>
<http://www.answers.com/topic/advocacy-planning>

5. Burgerparticipatie en ongelijkheid

We stellen een kloof vast tussen de politieke participatie. Mensen met een lagere opleiding en vrouwen nemen duidelijk minder deel aan allerlei politieke activiteiten (raden, hoorzittingen, acties,..). Is die kloof herkenbaar in de middenveldorganisatie? Trekken vooral hogeropgeleide mannen de kar? Zo ja, worden er pogingen gedaan om de betrokkenheid te verbreden naar andere groepen?

Die kloof bestaat zeker; maar anderzijds hebben wij negen jaar lang het beste van onszelf gegeven, roeiend met de riemen die we hadden. In de oorlog denk je niet aan ongelijkheid maar vecht je om te overleven. En dat weten vele mensen niet : actie voeren is ook in oorlog zijn in je eigen stad. Het thema van monumentendag is dit jaar conflict. En terecht. Het leven en het middenveld zijn een strijd. Zeker als je opkomt voor het bedreigde (groene) erfgoed.

We staan ook nog altijd in contact met alle grote dossiers en actiegroepen van onze tijd. Het is leuk te weten dat een journalist ons begin 2003 vroeg waarom wij de enige actiegroep waren die gehoord werd. Ondertussen is er veel veranderd in Vlaanderen.

We zijn heel breed gedragen begonnen en tegen de eerste bosontuiming na de week van het bos 2002 hadden we een beschermcomité en een steungordel van vele organisaties om U tegen te zeggen met vele mensen met een groot hart !
<http://www.regiobrugge.be/ggf-info.php?p=209> Maar elke dag wordt de wereld groter en er moet ook nog gewerkt worden in dit land waar de actiegroepen bloeien. Op dit moment – aan het einde van de reis – zijn binnen het GGF vooral de koppigaards en de doorzetters overgebleven. Wij zijn vooral buurtmensen, bosdichters en bosliefhebbers van overal te lande die zich situeren binnen www.vbv.be en www.wmfkoepel.be en www.bblv.be Ons publiek is er één van schrijven en nadenkend evenwichten zoeken in bovengronds Vlaanderen. Bij de bosbezitters heb je vooral ik-zie-je-graag-activisten, doeners, krakers, wilde indianen en skippers die ook dagboeken schreven en grenzen opzoeken in ondergronds Vlaanderen
<http://ovl.indymedia.org/> www.foei.org

Het Groene Gordel Front (GGF) is rond de dag van de aarde 2002 ontstaan vanuit oa. agalev-bewoners & militant anarchistische fietsers uit de Brugse groene gordel buurt (Lappersfort & Chartreuse) & de Brugse Mina-raad. Doel was om de groene gordel en de eerste generatie Lappersfort & Chartreusehoeve bezetters – die Brugge al 9 maanden onrust bezorgden – te helpen. Archief begintijd zie Lappersfortmuseum on line op <http://ggf.regiobrugge.be> . Wij hebben als GGF zes maanden intens samengeleefd met de bosbezitters tedere anarchisten zoals Boontje ze droomde. Tot een dag na de week van het bos 2002. Die maandag viel de oproerpolitie het bos binnen en ontruimde alles. De zondag erna betoogden 5000 mensen door de straten van Brugge uit protest tegen deze schandalige daad van Brugge 2002, culturele hoofdstad van Europa... midden onderhandelingen van Groen! minister Dua en de bouseigenaar Fabricom. (die onderhandelingen werden uiteindelijk voltooid door bosminister Crevits in november 2008 door de aankoop van 13 ha Lappersfortbos samen met de stad Brugge. Waarvoor we ook dankbaarheid & respect tonen).

Begin september 2008 werden bomen gekapt voor de 2-vaksbaan door het bos en dat leidde tot de bezetting 3 weken later van het nog bedreigde 3,2 ha BPA Ten

Briele (Steve Stevaert schrapte de bussestelsels, maar het lot & de machtspolitici van Brugge oordeelden anders en maakten nieuwe plannen voor bos-ontginning). Op papier industrie maar in het echt zonevreemde groene long vol zuurstof voor de drukke stationsomgeving. De tweede bosbezetttersgeneratie was geboren. Vanuit die groep slaagden we er met het GGF & advocaten in om in dialoog te komen met de boscijneraar GDF Suez Fabricom. Dit leverde begin augustus 2009 een minnelijke boschikking tussen bosbezettters, boscijneraar en GGF op. (Helaas liet de vierde partij, de overheid & de meeste vlaamse politici van rood, oranje en NVA ons in de steek om dit symbooldossier te ontmynen tot vredesbos met een duurzame grondenruil. Pax Christi kwam ons nochtans steunen ! Ook Vredeseilanden)

Dit contract van minnelijke boschikking zorgde er ook voor dat GGF zich distantieerde van de derde bosbezetting november 2009 – 4 maart 2010 (ook omwille van de oude schadeclaims 2002 en nieuwe). Zo behielden wij onze burgerzin & diplomatieke dialoogpositie open. Er was ook nog een poging tot aankoop met eigen middelen. Van de gevraagde 1,6 miljoen euro slaagden we erin om 2 % in te zamelen met www.saveforest.be en dit resulteerde in de nuttige besteding voor de aanplant van het Oostendse Lappersfort Zuurstofbos bij www.buitengoed.be met dank aan schepen van actiegroepen Yves Miroir & de stad Oostende & VBV www.vbv.be & Friends of the Earth <http://www.motherearth.org/> . Hier vind je de geschiedenis <http://www.regiobrugge.be/ggf-info.php?p=207> van de bossen van Vlaanderen van volle middeleeuwen tot zonevreemd. Met dank aan www.vbv.be/netwerk <http://www.indymedia.be/node/27102>

De bosdichters schrijven bosgedichten en dat is heel hard bruikbaar om de lange adem & de tederheid niet te verliezen. Doorheen de lange geschiedenis is het GGF vooral de belichaming van de bosdiplomatie geworden. Maar wij waren ook the fellowship of the Lappersfort : die het vuur brandende hield als laatsten der Mohicanen en die de motor werd achter het Lappersfort Poëziebos. Dit konden we doen door een zinvolle synergie met de boswachters van het ANB. Naargelang de noodzaak konden wij de rol vinden die bij ons hoorde. Wij zijn ontstaan om het Lappersfortbos en zijn bezettters te helpen. En hebben dat zo goed als mogelijk gedaan. Met vallen en opstaan. Met winst en verlies. Zo is het leven. Zo vertellen oude verhalen het ook. Wij bleven ook koppig doorzetten ons verhaal vertellend. Zo wortelden we in de Brugse aarde ! Zo werden we een stevige GGF-boom.

De bosbezettters hadden het motto ' action speaks louder than words. Ze zijn begonnen als een groepje van Uitgezonderd, maar zijn ondertussen een wereldwijd netwerk, zie ook www.groenfront.nl voor achtergronden. Het GGF werkte aan draagvlak en diplomatie voor de zonevreemde bossen en duurzame alternatieven voor Brugge & Ommeland. Dierbaarheid & participatie in de Hanzestad was ons motto. We hebben veel zaadjes geplant in de harten van mensen van goede wil.

Als GGF zijn we meer dan 9 jaar lang met heel veel zaken bezig geweest. Vooral bomen, bos en ademruimte. Getuige onze website www.ggf.be en de vele communicatie die wij stad & wereld instuurden. Als vorm van participatie aan Brugge. Wij hebben ook waar mogelijk www.wittepion.be en www.tgrootgedelf.be en www.ademloos.be geadviseerd (ervaringen doorgeven) en gesteund.

De groene gordel is heel groot en uiteindelijk zit het werk in het Lappersfortbos erop. Het is nu van zonsopgang tot zonsondergang Poëziebos in onze stad Brugge. Brood & bossen is onze invulling van aloude brood & rozen. Net als Frodo & Sam www.lordoftherings.net www.tolkien-movies.com zijn wij www.ggf.be bijna thuisgekomen van een lange bosreis (je ziet video-dagboeken via links

<http://www.youtube.com/watch?v=iuMWLeisXIk>). De wondes van kap & ontruimingen blijven littekens maar de muzes blijven dromen in Brugse Poëziebos. Weldra, http://vbw.be/weekvanhetbos/bezoeker.php/2/activiteit_weergeven/27 met de week van het bos 2011, houden wij als GGF op te bestaan, na 9 jaar. "Het is misschien tijd voor iets nieuws ? "

6. Waar haalt u het meest voldoening uit, in uw positie als middenvelder?

De laatste 6 maanden van de bezetting van het Lappersfortbos in 2002 : de fellowship of the Lappersfort : een breed netwerk van bosgroene kameraden en vriendinnen : Lappersforters, bosdichters, buurtmensen in de ban van het BPA uit de milieu-, natuur en bosbeweging, stads- en landgenoten, medeburgers, architecten, politici, ...waar we heel veel leerden over actie voeren en omgaan met media, politici, politie en half de wereld ons leerde kennen. Tevens hadden we dan groene Agalev-minister Vera Dua en burgemeester Moenaert op bezoek. We zijn 9 jaar lang overal ons bosdossier gaan bepleiten en hebben veel goede wil gezien. Gedreven mensen die worstelen met woorden, dromen en daden...op zoek naar goede wil.

De opening als stadsbos met bosminister Peeters tijdens week van het bos 2006 **en de Poëziewandelroute** Hugo Clauspad in Lappersfort Poëziebos gedichtendag 2007 waar bij de bosdichters zich engageren voor een 3-jaarlijkse nieuwe levende gedichtenroute <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> [Hugo Clauspad op Literatuurplein](#) [Hugo Clauspad Poëziebos Brugge in Poeziekrant 3 - 2011, met dank aan Poëziecentrum](#)

De lappersfortboeken

Onze eigen dichtbundel stem van brood en bossen. Maar ook drie (jeugd)romans : Enkel de daad, <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=468> Vlaamse Filmpje Slapen in de armen van een boom en Bioboy. En natuurlijk Pluk van de Petteflet, de kraker Petteflet-torenkamer die de Torteltuyn met fantasie & hasselbramen redde http://www.annie-mg.com/huiskamer/annies_werk/boeken/pluk1.html <http://www.nl.warnerbros.com/movies/plukvandepetteflet/html/home.html> <http://www.regiobrugge.be/ggf-info.php?p=207>

De Chartreusearcheologietoespraak van Paul Van Grembergen, Brugge, 22 juli 2003, Vlaams minister van Cultuur. Toelichting bij de bescherming van archeologische monumenten van het Chartreusegebied, hierna citaat.

Dames en heren,

Het is misschien ongebruikelijk maar toch wil ik vandaag bijzondere waardering uiten. Ik wil mijn appreciatie uitspreken voor de deskundigheid en gedrevenheid waarmee de mensen van het Groene Gordel Front de vrijwaring van de Brugse Groene Gordel verdedigen. Ze doen dit vanuit een eigentijdse visie op duurzame mobiliteit en duurzaam ruimtebeleid. Ze steken hun nek uit in tijden waarin het 'kortetermijn' al te vaak de bovenhand neemt, waarin de belangen van de huidige generaties niet worden afgewogen tegen deze van toekomstige generaties.

Dergelijke basisbewegingen zijn voor een overheid niet de makkelijkste klanten. Maar organisaties als het Groene Gordel Front, gewapend met onderbouwde argumenten, doen politici wel ontwaken uit hun stoutste dromen, proberen pleisters te leggen op gapende wonden, duwen de mensen in de richting van maatschappelijke actie. Ze houden de maatschappelijke beweging van de politici hoog. Dat lijkt me goed.

Als politici hebben we het daar niet altijd even makkelijk mee. Dergelijke organisaties verstoren ons eigen grote en al te evidente gelijk, zetten een kras in onze ijdelheid. En waarom? Het is geen schande om als politicus op basis van gefundamenteerde argumenten of nieuwe feiten je mening bij te schaven of te herzien. Ook al gebeurt dat onder impuls van atypische basisbewegingen als het Groene Gordel Front. Ik dank u, PAUL VAN GREMBERGEN, Vlaams Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

7. Tot slot : hebt U nog inspiratieteksten voor de nieuwe droomstad Utopia ?

Feministische **Protestantse bevrijdingsteologe** Dorothee Sölle : " wij hebben de langste adem, wij hebben de betere toekomst nodig. Wij bouwen de menselijke stad. Misschien hebben wij het ons te eenvoudig voorgesteld toen we destijds vertrokken voor de lange tocht door de woestijn ? Wij hebben vrienden nodig : misschien hebben we ze al ? Veel mensen horen de roep van de vrede. Laat ons de oude opdracht vervullen en mensen vissen ! "

Dat heeft geen zin, ' zei Alice. ' Onmogelijke dingen kun je nou éénmaal niet geloven.' Ik denk dat je gewoon nog niet zo veel ervaring hebt, ' zei de Koningin. ' Toen ik zo oud was als jij oefende ik elke dag een halfuur. Er waren dagen waarop ik voor het ontbijt al zes onmogelijke dingen had gelooft. ' **Alice in Spiegelland**

"Waarom ben je gekomen ?" vroeg Herne, heer van de bomen en god van de bossen aan Robin Hood. ' Om mijn gelofte te breken ' Robin was bitter gestemd en moedeloos en voelde zich koud van binnen. "Dat kun je niet. Je bent uitverkoren. Er is geen ander" donderde de stem..."Jullie moeten je doel voor ogen houden" zei Herne. ' Het doel is onbereikbaar ' bromde Robin lusteloos. ' Mijn pijlen gaan verloren ' "Span dan je boog opnieuw" beval Herne. ' Waarom ? ' vroeg Robin wanhopig. ' Waarop moet ik richten als ik geen doel heb? ' "Je hoeft niet te richten" sprak Herne de jager kalm. "De pijl zal het doel vinden". (uit de honden van Lucifer, Robin May) Hernes stem weerklonk. " Om de zwakken te helpen, de hulpelozen te beschermen en te strijden tegen tirannie. Zo moet het zijn...Robin met de kap. " (**alzo sprak Herne, de heer van de bomen en de god van de bossen in 'De man met de kap' van Anthony Horowitz**)

Voor de jonge kameraden (uit : speel toch van brood en rozen, 1981, wijlen Dorothee Sölle, feministische bevrijdingsteologe uit Duitsland)

Een en een vriend en een vriend en een vriend zeg niet dat is vier

het is meer
het kleine éénmaaléén is de vriendschap het grote de revolutie
Begin met het kleine
want een vriend heerst niet
een vriend heeft altijd tijd
of hij weet iemand die nu tijd heeft
een vriend weet altijd raad
of hij kent iemand anders die raad weet
een vriend is altijd bereikbaar
of hij vindt iemand die bereikbaar is

Het kleine éénmaaléén is het netwerk, het grote de nieuwe stad

Rainbow Warrior Luka Bloom, Lijflied GGF (met dank aan de wilde avonturen on stage, front & back van www.greenpeace.be)

Warriors of the rainbow
Are answering the call
They go to where the dust will rise again
Dust will rise again and fall

Leave Polynesia alone
Polynesia, leave her alone
Leave Polynesia alone

Mon ami Francais
Ecout s'il vous plait
J'apprend a parlez Francais pour dire
Votre bomb non merci
Votre poison non merci
Ecout s'il vous plait

Warriors of the rainbow
Are answering the call
They go to where the dust will rise again
Dust will rise again and fall. Polynesia, leave her alone

Fernando Perreira gave his life to the sea
His spirit is calling out to you
To you and to me : Polynesia, leave her alone ...

Een Brugs sprookje kerst 2003

Een arme Brugse jongen
met astma en heel slechte longen,
kon zonder zijn puffer niet voort,
zelfs zijn hartritme was al verstoord.

Van al die uitlaatgassen
Zijn ma ging op zoek naar bossen
Zijn pa zocht verwoed naar wat groen,
want om zijn probleem op te lossen
Had men bomen en zuurstof vandoen.

Ze kwamen aan in het Lappersfort
en lazen hier komt heel binnenkort
een pracht van een industriegebied.
Dat hielp hun kleine jongen niet.

Ze kwamen aan de Chartreusenatuur.
Ook daar bleek groen van korte duur.
Men plande bedrijfshoofdkwartieren.
Dag vogels, dag andere dieren.

Ze snapten niet dat het stadsbestuur
zo slordig kon omgaan met de natuur.
Wil men onze jongen helemaal dood?
Hooft niemand dan zijn ademnood?

Pa trok zijn stoutste schoenen aan
en ging voor Patrick Moenaert staan.
Ma had haar mooiste japon uitgekozen
en trok naar het kabinet van Yves Roose.

Ze legden hen hun kerstwensen voor.
Hun buren en vrienden riepen in koor:
"Bestuur, red het groenegordelgebied.
Vergeet onze groene longen niet."

De wijze vaderen werden bewogen
door zo' n golf van mededogen,
dat ze snel naar een oplossing zochten
en de bossen aan Sannen verkochten.

Door de poorters werden ze ingehaald
als een Breydel en een De Coninck
Ze hadden een overwinning behaald
en kregen de hoogste beloning.

Peter Theunynck, Beschermcomité Groene Gordel Front www.ggf.be

Waar is, Daar was (Peter Holvoet-Hanssen, stadsdichter A)

Trek de pijl uit mijn hart, laat varen die ik-persoon
ontspan je hemelboog, treed mee buiten de oevers
we planten kikkerpoelwoorden op dodenakkers
onze zinnen wapperen in de wind voor dit kind
hoort het paard van Sinterklaas op haar vliegende fiets

De wind vertelt d'histoire van het Lappersfortbos
koning eik, prinses linde, kompanen van het mos
onteigend, platgewalst door bulldozers en beton
onder de bijtende regen, de stervende zon

Jonge bomen vervangen zomaar niet de oude
reuzen - vossen zijn voortvluchtig en dassen hebben
koude neuzen - wachtend op de bus waar de beuken
(kruinen zo groot als 't wortelgestel) elkaar steunden
fopzwam ondergronds een kous maakte voor de boswilg
aan 't Zuidervaartje, aan d'overzijde van de brug

Strijk een lucifer voor de populieren die hier
tierden, voor de blauwe schicht van het ijsvogeltje
(ook vogels kunnen high worden), voor de plooirokjes
die hier zwierden en zoals het vuur het hout beklimt
en sap dat uit de stam komt zweten: zeg dat het niet

waar is, het bladergeruis werd geen verkeersgeraas
de gordel geen stalen long - levend hout, levend vuur
van kist tot as: daar was het, een lapje bos een fort
aan 't Zuidervaartje, aan d'overzijde van de brug

<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>